

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXIV. ročník

číslo 9/září 2018

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

- Neděle** 9.30 bohoslužby
(1. neděli v měsíci rodinné, 3. neděli sv. Večeře Páně)
14.00 bohoslužby „Společenství Kristovo“
17.00 Křesťané evangelické víry (v ukrajinštině)
- Úterý** 7.30 modlitební setkání
8.00 společné čtení (L. Rejchrt: Na úpatí hory)
- Středa** 18.00 biblická hodina
- Čtvrtek** 18.30 mládež
- Pátek** 15.30 dorost
- Sobota** 12–18 společenství EXIT – pomoc lidem bez domova
(1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE

na předposlední straně časopisu

Obsah

Vítejte	2	Připravuje se další historický kvíz ..	21
Církev živě	3	Do kostela na kole	22
letní kurzy v Bělči		jedenáctý ročník	
Meziprostor	5	Koncerty v Evenu	22
festival mezi nebem a podzemím		Zemřela Marulka Hrbková	23
Překvapení v Tesařově	7	Narodil se Samuel Kulhavý	23
Bóbr, 2018	8	Radujme se vždy společně	24
výprava staršího dorostu		oslavy 100. výročí ČCE	
Malý tábor Šestý kmen	9	Vzpomínkový večer	25
Tábor Pecka	13	v Berouně	
Sborová dovolená	18	Překvapení v Tesařově	26
kolektivní báseň		fotografie k článku na straně 7	
Modlitba za pravdu	20	Kontaktní informace	27
Karel Čapek (před 80 lety)		Tiráž	27
Byl jednou jeden	21		
pohádkový dědeček			

CÍRKEV ŽIVĚ

„Tomu, kdo žízíní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.“ Věta, která zní možná až pohádkově, a přesto se může stát živou skutečností. Může, ale to záleží na jednom každém z účastníků každoročně letního kurzu v Bělči pod názvem „Církev živě“, jestli a jak správně pochopíme výklad přednášejícího.

Zvláštní je ten název pro týdenní letní kurz. Proč zrovna tento a proč nemohl zůstat „Evangelizační“, který byl zažitý snad od roku 1998 do roku 2014, a co vedlo novou komisi POEMu LP 2015 k oné změně?

Tak toť přímo Shakespearovská otázka.

Když si ale tak listuji želivsko-bělečskou kronikou, jejíž stránky se začaly psát někdy od roku 2005, a narážím na témata jako: „*Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala*“ (L 22,32a) z roku 2005. „*Nenechám tě klesnout a neopustím tě*“ (Joz 1,5) z roku 2006; „*Hle, činím něco nového a už to raší. Nevíte o tom*“ (Iz 43,19) z roku 2007; „*Mně však v Boží blízkosti je dobře*“ (Ž 73,28a) z roku 2014; „*Přijímejte jeden druhého*“ (Ř 15,7a) z roku 2015; „*Jako když utěšuje matka, tak vás budu těšit*“ (Iz 66,13) z roku 2016; „*A dám vám nové srdce*“ (Ez 36,26) z roku 2017; „*Tomu, kdo žízíní, dám napít zadarmo z pramene vody živé*“ (Zj 21,6) z roku 2017; tak mi dochází, proč „Církev živě“ a ne už „Evangelizační kurz“.

Snad možná právě proto, že si letos připomínáme 100 let od vzniku naší ČCE? Sto let od doby, kdy se česká, moravská a slezská církev augsburského a helvétského vyznání spojily a vytvořily tak jednu Českobratrskou církev evangelickou.

Pravda, „Evangelizační kurz Želiv“, anebo „Církev Živě“, jak pojmenování tohoto kurzu známe dnes, nejsou tak staré, jako naše „staříčká“ dáma ČCE, nicméně oba názvy naznačují, že se s našimi církvemi – těmi staříčkými dámami – musí něco stát.

Něco, třeba něco jako: „*A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha.*“

Jak ale na to? A odpověď můžeme nalézt v oněch již uvedených heslech z let 2005, 2006, 2007, 2014, 2015, 2016, 2017 a 2018, která, ač jsou každá o něčem jiném, mají něco společného.

Tak třeba: „*Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala*“ z roku 2005 a „*Nenechám tě klesnout a neopustím tě*“ z roku 2006 spojuje Boží starost o jeho stvoření a ujištění o tom, že jednou vydané Boží Královské rozhodnutí platí a je neodvolatelné. Má to však jeden takový velmi malinký a bezvýznamný háček: POKUD SE MNE TY ČLOVÍČKU NEZŘEKNEŠ!!

Nebo: „*Hle, činím něco nového a už to raší. Nevíte o tom?*“ z roku 2007 „*Mně však v Boží blízkosti je dobře.*“ z roku 2014 mají společný fakt, že to, co tu raší,

jak velmi trefně řekl farář Jaromír Strádal mladší, je úplně nově intenzivní vztah s Bohem, ve kterém je mi velmi dobře. A tím pádem nemusíme čekat až na Kristovu parúsi, nýbrž můžeme být ujisti, že Boží Království můžeme zakoušet už tady na Zemi.

Anebo: „*Přijímejte jeden druhého*“ z roku 2015 a „*Jako když utěšuje matka, tak vás budu těšit*“ z roku 2016, jasně ukazují na „Dvojpríkázání lásky“ s ujštěním o tom, že i kdyby se na nás celý svět vykašlal, náš Bůh nás vezme do své náruče a bude nás vískat po hlavě a pofouká bolístku. Že tak, jako se dítě utíká k matčině noze jako sloupu bezpečí, tak i my se spolehlivě můžeme opřít o svého Boha.

No a jistě ne v neposlední řadě: „*A dám vám nové srdce*“ z roku 2017 a „*Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé*“ z roku 2018, i o Královském výnosu, který byl vydán ještě před stvořením tohoto světa.

Nové srdce a živá voda jsou tedy výzvami pro církve, která chce být živá. Pro církve – nevěstu Kristovu, kde nezáleží na konfesi, nýbrž na tom, zda zaslechne, přijme onen Boží vzkaz ukrytý u proroka Izajáše: „... *já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj,*“ ale i v listu Židům: „*Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu*“ a řekneme k nim Amen.

Ano, to je ten nový nebeský Jerúsálám – Kristova nevěsta oblečena v dokonale bělostné roucho, sestupující k Bohu Abrahama, Izáka a Jáka. Nevěsta Kristova, jejíž tělo tvoří zástup vyvolených, kteří vyprali svá roucha v krvi beránkové.

Je ale ještě jiná nevěsta. Nevěsta, která své roucho nevyprala v krvi Beránkové, a proto míří do věčné záhuby ve věčném chaosu a zmatku, který nelze taky popsat, ale Genesis jej označuje „tohú v^avóhú“. Protože očividně nepochopila a neporozuměla tomu, že lidský život je jen pouhou příležitostí, jak být Bohu blíž: „*Když se někdo modlí za trpělivost, myslíte, že mu ji Bůh dá, anebo mu dá příležitost být trpělivý? Když se modlí za odvahu, dá mu ji Bůh, anebo mu dá příležitost být odvážný? Když se někdo modlí za sblížení své rodiny, myslíte, že mu Bůh dá pocit sounáležitosti, anebo mu dá příležitost se milovat?*“

Život je tedy jednou obrovskou příležitostí vzít Boží nabídku o novém srdci a novém duchu vážně. Vyprat si svá hříchem potřísněná těla v krvi Beránkové, stát se tak součástí těla Kristovy nevěsty a popíjet zdarma z pramene vody živé, jak to zaznělo v (mém) závěrečném kázání letošního bělečského kurzu „Církve živé“.

Přijme proto Ezechielův spolu s Izajášovým vzkazem: „*Dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. A tomu, kdo po tomto žízní, dám napít zadarmo*

*) „Evan Alghmithy“ – v českém překladu „Božský Evan“; americká rodinná komedie z roku 2007; režie Tomy Shadyac

z pramene vody živé,“ i když nám to připadne stejně bláznivé jako, když bych měl v parném létě, které jsme letos zažívali, postavit archu.

Vždyť apoštol Pavel sám v 1. Korintským ve 4. kapitole vyznává, že jsme blázni pro Krista.

Pavel Sivák

nemocné navštěvovati... aneb za Radkem v nemocnici

MEZIPROSTOR

festival mezi nebem a podzemím

Třetí ročník undergroundového křesťanského festivalu Meziprostor se konal u Meziříčka v areálu Skalákova mlýna od 19. do 22. července. Skalákův mlýn, vyhlášené místo „nepřízřubivých“ má jedinečné kouzlo, které v Čechách nemá obdoby. Organizátoři Meziprostoru sepsali tzv. „Manifest“, ve kterém vysvětlují proč takový festival vůbec vznikl:

„Všechny bytosti jsou už před narozením součástí určitého prostoru. Tento prostor ovšem není ohraničen pouze nebem a zemí, ale definuje ho spousta nepřirozených mantinelů. Ať už jde o státní hranice, příslušnost k rase, náboženství, ploty sociální rezervace, předsudky nebo osobní, tělesný a duševní dosah... Neuhlasitelnou touhou jak lidí, tak i ostatních tvorů je tyto umělé hranice překračovat. Nejen ty viditelné, hmatatelné a ‚pozemské‘, ale hlavně ty, za nimiž je nebe a podzemí. Ti, kteří se touto cestou vydají, jsou často považováni za blázny, radikály a nepřizpůsobivé. Prostě za ty, kteří jsou na okraji společnosti. Za okrajem jednoho prostoru a před začátkem dalšího však vidíme náš meziprostor: Prostor pro vyprávění příběhů, společnou zkušenost, inspiraci a pochopení dosud nechápaného, občas děsivého, ale často krásného. Tento meziprostor se nedá zasadit do konkrétní geografické lokace. Vzniká všude tam, kde jedni přistupují k druhým s otevřeným srdcem a myslí. Tam, kde svoboda není jen prázdný pojem a kde náboženství, politikaření a masová kultura nenahrazují hledání pravdy, sociální spravedlnost a umění.“

Tématem letošního ročníku byla „Individualita a komunita“. Téma se promítalo do tvorby festivalové výtvarné dílny, přednášek a workshopů. Večerní program nabízel k poslechu kapely domácí i zahraniční různých hudebních stylů. Nejočekávanějším bodem programu byla pro všechny přednáška Martina C. Putny na téma „Bláznivost a víra“ a přednáška Mikuláše Vymětala „Není dobré člověku býti sám“. Na závěr festivalu byla Mikulášem Vymětalem odsloužená nedělní bohoslužba. Není mnoho akcí podobného typu a o to víc jsem za Meziprostor ráda a věřím, že příští rok bude stejně požehnaný, jako ten letošní.

Pokud chcete o Meziprostoru zjistit víc, podívejte se na www.meziprostor.cz.

KW

PŘEKVAPENÍ V TESAŘOVĚ

Že nevíte, kde je Tesařov? Ani já a se mnou Jarka Pecharová a Zdena Kučerová a také dvě ze tří Jan z dejvického sboru (skoro by se zdálo, že je to jediné ženské jméno, které se tam vyskytuje) to nevěděly. A právě díky Janě Jasně jsme tak mohly úžasným způsobem prožít závěrečný den třídních Paseckých hudebních slavností v Pasekách nad Jizerou.

Normálně bychom nedělní dopoledne strávily delší procházkou v té nádherné krajině a těšily se na závěrečné odpoledne při mši v barokním kostelíku, kde zazněla Missa Cellensis in C Josepha Haydna. Ale díky Janinu návrhu a Jarčinu autu jsme se mohly vydat na bohoslužby do Tesařova, což je teď už součást Kořenova.

Netušila jsem, kolik milých překvapení nás čeká. Tím prvním byl samotný zdaleka viditelný kostelík, mimořádný architektonický skvost. Byl ještě zavřený, ale bylo slyšet varhany při naší prohlídce přilehlého hřbitůvku. Před desátou se dveře otevřely a spolu se skupinou turistů si mohlo i nás šest vyslechnout zasvěcený výklad.

Osmiboká kaple je zdaleka viditelný symbol Tesařova. Počátkem 20. století se němečtí evangelíci rozhodli postavit vlastní modlitebnu. Základní kámen byl položen v roce 1901 a ještě téhož roku byla stavba dokončena (... jak to ti naši předkové dělali??). Hřbitov u kaple byl založen v roce 1911. Kaple je od roku 1948 majetkem Jednoty bratrské. Zajímavostí je, že v letech 1930–1931 byla v rakouském městě Dornbirn postavena kopie kaple tesařovské, jež tam slouží místním evangelíkům dodnes. V Tesařově se bohoslužby konají v prázdninových měsících a při některých slavnostních příležitostech.

A už tu bylo druhé překvapení: do kopce ke kostelíku kráčel bratr Jan Balcár s paní; znám je už léta a navíc jsou v příbuzenském vztahu s Pospíšilovými z našeho sboru.

Než se rozezněl zvon ohlašující začátek bohoslužeb, nevěřicně jsem zírala, protože ke kostelíku se blížilo třetí překvapení – Diana Lukášová s dětmi. Objaly jsme se a já se dozvídám, že ten milý bratr, který všechny tak upřímně vítal a podal nám informace o stavbě, je Dianin otec pan Viktor Kalista. Nejen že doprovází zpěv, ale je současně zvoníkem a už 70 let se stará o přípravu a zdárný průběh bohoslužeb.

Z kázání bratra Balcara a celé náplně bohoslužeb jsme měli myslím všichni velký užitek. Účastnilo se asi 27 posluchačů. Tak tomu říkám krásně prožitý požehnaný čas.

Rut Nývtová.

BÓBR, 2018

V neděli 1. 7. se branický starší dorost vypravil na polskou řeku zvanou Bóbr. Každý den jsme jeli štreku dlouhou cca 12 km. Spali jsme pod stanem, někdy jsme si ale vybalili plachtu a spali na ní pod širým nebem. Jídlo jsme měli pravé vodácké, dělané na ohni. Ale abyste si nemysleli, že jsme jedli jen poridge, červenou omáčku, či rizoto, celou akci jsme uzavřeli grilovačkou. Samozřejmě nám nechybělo ani koupání, vodní bitvy, nebo duchovní programy. Naše cesty končily ve Šprotavě. V neděli 8. 7. jsme se vraceli zpátky do Prahy a tím definitivně skončila naše plavba.

Celkem plulo 22 vodáků (11 lodí, kánoe i pálavy), z toho 15 účastníků, 3 praktikanti a 4 vedoucí. Žádné cvaknutí, žádné zranění. Naopak krásné a přející počasí po celý pobyt.

Patří velký dík celému vedoucovskému týmu: Tomáš, Eustác, Líba, Mikuláš, Mot, Mája

Veronika Mazná

MALÝ TÁBOR ŠESTÝ KMEN

Malý tábor se letos konal v termínu 28. 7.–11. 8. už potřetí v Olešínkách na Vysočině. Tématem indiánů nás provedl příběh pěti spřátelených kmenů, které ohrožuje šestý kmen v čele s krutým šamanem Vu'ürem.

Role hlavního vedoucího se opět ujala Míša Mazná a zvládla to skvěle. Vedoucovský tým prošel velkými změnami, mnoho zkušených starších vedoucích odešlo a vystřídaly je mladé tváře nových praktikantů. Průměrný věk vedoucích z loňských 31 let poklesl na rekordních 20! Samozřejmě jsme měli obavy, jestli se takto mladý tým dokáže vypořádat s kritickými situacemi, které na takovém letním táboře mohou nastat. Naše obavy se díky Bohu nenaplnily a tábor proběhl v naprostém pořádku. Hygiena nepřišla, marodilo jen jedno dítě a žádné nepřišlo k úrazu. Když nás kolemjdoucí paní upozornila na oheň, který se pod zemí šířil z neuhášeného ohniště do okolí (nebylo naše), situaci jsme zvládli skvěle, uhasili jsme to nejhorší a zavolali jsme hasiče. (Děti a většina vedoucích v tu dobu nebyla v táboře).

Zlobení bylo tentokrát mnohem méně, musím děti pochválit. Všimla jsem si, že děti s věkem moudří. Bylo nám tam s nimi dobře.

Ráda bych poděkovala všem vedoucím, praktikantům, kuchařkám, zdravotnicím, návštěvám a ostatním, kteří k táboru nějak přispěli. I když byl tábor jako vždy náročný, všichni se podíleli na společné pohodě. Jako každý rok padly spousty nezapomenutelných hlášek, více či méně publikovatelných, od dětí i dospělých. Vsadím se, že mnohý vedoucí vám je rád povypráví.

Pokud se o táboře chcete dozvědět ještě něco víc, na stránkách branicky-taborevangnet.cz najdete zápis s několika fotkami z každého dne, a rodiče dostali více fotek do svých mailů. Budeme se na vás těšit na Ohlédnutí za letními akcemi!

Gwen

Chtěla bych poděkovat všem vedoucím a kuchařkám, že to s námi vydrželi až do konce tábora. Také chci poděkovat Máje, která mi pomáhala s hlídáním jídelníčku a s chystáním inzulinu a moc se o mě starala.

Tábor se mi moc líbil. Nejlepší byla druhá noční bojovka, při které jsme museli hledat indicie po celém táboře. Také se mi moc líbily kreativní workshopy, vyrobila jsem si spoustu zajímavých věcí.

Už se těším, že pojedu příští rok znovu!

Terka Matkovská

přespání na zřícenině

pěstování rajčat

večerní tance při západu Slunce

výuka střelby

příprava večeře

Malý tábor byl letos v indiánském duchu. Vypravili jsme se do údolí Ieleja, které obývá pět kmenů – rybáři, lovci, stopaři, zemědělci a léčitelé. Jednotliví náčelníci pak do svých kmenů pozvali nováčky a společně čelili pýše ostatních kmenů anebo něčemu horšímu. Lesnímu kmenu Larmiů. Šestámu kmenu.

Zde je část zápisu z oněch čtrnácti dnů, kdy byl zvolen nový a krutý šaman Larmiů – Vu'ur, a klid se z údolí Ieleja vytratil...

ČTVRTEK 2. 8. – *Vzpamatováváme se z šoku po nočním dobrodružství. Opravdu nás v noc napadli Larmiové! Útok při počátečním rituálu vítání nováčků, přepadení vlaku, otrávená voda... To vše nejspíš bohužel opravdu nebyla náhoda a podivínský šestý kmen údolí Ieleja Larmiové vykopal válečnou sekeru. Vydáváme se tedy za starým larmijským šamanem, který žije ve vyhnanství ve své chýši v Obrovském lese. Ten nám situaci mírně objasňuje.*

Jednou za čas si Larmiové volí nového kmenového náčelníka. Starý je vyhnán a nový se chopí moci. Po dlouhá staletí byli noví náčelníci mírní. Ten nedávno zvolený, náčelník Vu'úr, ale objevil dávno zatracenou temnou moc. Dávají mu ji ARAWAKY, tajemné magické předměty, jež jsou zdrojem mnohého zla na světě. Kdybychom Vu'úra zbavili arawaků, snad by se situace uklidnila. Starý šaman je zatím spíše na naší straně, ale ještě nám úplně nedůvěřuje, že zvládneme Larmie porazit. A proto se odpoledne vydáváme získávat kameny zkušeností, které nám pomohou šamanovi dokázat, že můžeme být silnými a bojeschopnými kmeny.

PÁTEK 3. 8. – *Naštěstí jsme starého šamana přesvědčili o tom, že jsme silné kmeny a máme na to Larmie porazit. Ráno nám tedy sdělil, kde se nachází první arawak – na hradě Mitrov. Abychom ale arawak opravdu získali, musíme podniknout dlouhou cestu a na hradě, který možná hlídají Larmiové, dokonce přespát. Nemeškáme proto ani minutu a okamžitě si sbalíme a vyrážíme!*

Po cestě si musíme nejprve vypěstovat dostatek zeleniny, abychom měli večeri – okolí hradu je totiž značně nehostinné. Proto si každý kmen vypěstuje svého vedoucího... Poté pokračujeme v cestě, která skýtá mnohá nebezpečí. Procházíme lesem, jenž je zamořený zlými kouzly způsobujícími slepotu. Proplétáme se labyrinty, a na konci mezi sebou dokonce svádíme velkou bitvu o to, který z kmenů získá arawak jako první. Stejně se ale všichni spojíme a jsme rádi, že jsme dosáhli krvavého oštěpu, prvního Vu'úrova arawaku.

Pokračování našeho Zpravodaje z údolí Ieleja naleznete i s fotografiemi na našich táborových stránkách branicky-taborevangelnet.cz. Vřele doporučuji, je to vtipné a poutavé počteníčko, a moc děkuju Páje Kroužkové za každodenní zápis.

Míša Mazná

TÁBOR PECKA

organizovaný YMCA Braník proběhl již po 25. v krásném prostředí podkrkonošských lesů. Letos byl tábor poklidný a zúčastnilo se jej 8 vedoucích, 1 praktikant a 27 dětí.

Skupinky byly pojmenovány *Aslanovy pantofle*, *Kokosový ořech je ovoce*, *Švi bla blu* a *Popojdi maličko*. Vánoce v létě jsou příjemná zkušenost, kterou určitě vřele doporučujeme vyzkoušet i Vám.

Děti byly hodné, pokud zrovna nechodily bosa, nelezly po stromech a nerozbíjely lavičky. Vedoucí byli hodní, když zrovna nemluvili v podivných zkratkách, nezuřili kvůli chybějícím špendlíkům v nástěnce a neprotahovali nástupy.

Ale ruku na srdce, to přece taková provinění nejsou, a tak se těšíme zase za rok!

Tadeáš Friedrich

P. S.: Ukázka dvou zmiňovaných básniček o lýtkách hlavního vedoucího (úkol na jedné z etapových her, jehož zadání musely děti vyluštit z pantomimy vedoucích):

Jakubovy mužné svaly,
krásou mě až na zem svalí.
Cvičí, maká bez přestání,
o cukroví nemá stání.

Kubák má velké svaly lýtkové.
Kubák má své svaly rád.
Kubák má své svaly takové,
že se může každému smát.

První den z Paky do tábora pěšky,
lépe by se jelo, byly-li by běžky.
Druhý den tvořit jména svých skupinek,
Narnii by bodnul aspoň malý ohýnek.

Trička letos rozstříháme, na krk vločku dáme,
asi nám v nich bude kosa, mráz v Narnii máme.
Hrajem schovku, na lov ryb, na volby bílé královny,
my chudáci poddaní v područí bílé královny.

V noční hře bludiště, prolézat je třeba,
Edmund místo medu dostal jenom chleba.
Po výletě v rybníce, úkol: zpěv koledy.
Z toho zpěvu na rybníce popraskají ledy.

pokračování na straně 16

Báseň adorující Jakubova lýtka,
Bobři nemají co jíst, ptákům chybí pítka.
Slavíme Vánoce, dítě narozené,
Vánoční dědeček přijel z dovolené.

Při závodu do kopce saně v troskách leží,
takhle bílá královna lapí děti stěží.
Tadeáš hned vypadá o deset let mladší,
jako oholený Aslan, když měl hřivu kratší.

Závěrečná hra je tu, to to ale letí
a v Narnii vládnou čtyři lidské děti.

Chtěla bych se s vámi podělit o zážitky z letošního tábora na Pecce. Jeho tématem byl 1. díl Letopisů Narnie: Lev, čarodějnice a skříň.

Poté, co jsme se dopravili do tábora a uvedli ho do normálního stavu, nám začaly táborové dny.

V 7.15 byl budíček. Po budíčku všechny děti vyběhly do lesa a sbíraly houbičky. Houbičky jsou moduritové placičky ve tvaru houby. Potom jsme v rybníku lovíli kachničky a dostávali rybičky. Za nasbírané předměty jsme si mohli koupit sladkosti i slanosti v bistru u lucerny.

Před snídaní byl ještě pro zájemce dobrovolný klub, kde se četla Hesla jednoty bratrské a zpívaly písničky. Po snídaní byl povinný biblický program, kde jsme si povídali o Pánu Ježíši a o Bohu a rovněž zpívali písničky. Po biblickém programu následoval program dopolední, během kterého šla služba vařit a ostatní něco hráli nebo vyráběli. Mezi oblíbené programy patřilo třeba vyrábění z fimo-hmoty, střelba nebo hraní frisbee. Po obědě následoval polední klid, během kterého bylo možné dělat činy, nebo cokoli jiného. Činy jsou různé zkoušky, které testují třeba vaše sebeovládání, zručnost nebo znalosti z různých okruhů, jako je například táboření, Bible nebo jiné.

Odpoledne se hrají etapové hry. Hry hrajeme proti sobě čtyři skupinky, do kterých jsme byli rozděleni již na začátku tábora. Jejich barvy a jména jsou:

Modrá – Švi bla blu

Zelená – Kokosový ořech je ovoce

Žlutá – Popojdi maličko

Červená – Aslanovy pantofle

Tyto skupinky se střídaly v konání služby, která vaří, myje nádoby a dělá jiné povinnosti.

Po večeri byla opět možnost jít na klub a těsně před spaním se četla část z Narnie.

Doufám, že si i ostatní účastníci užili tábor tak jako já. Děkuji všem vedoucím i dětem za krásné strávených čtrnáct dní.

Za účastníky tábora Pecka
Hana Bedrníková

SBOROVÁ DOVOLENÁ

se vydařila – díky všem, kdo se zasloužili o její úspěch. Zúčastnilo se 68 dospělých a 29 dětí.

Bratři, sestry přijďte zas
Dovolená vítá nás
Sejdeme se v Zderazi,
Kdopak tam kdy dorazí?
Veliký i maličký I maličcí
Zúčastní se rozcvičky
V sedm třicet pobožnost,
Všichni mají tu možnost
Kdekdo při ní zavzdychá
Je totiž od Ha...cha
A pak irské požehnání
Úsměv do tváří nám vhání
Snídaně boj maličko
Urvu párek/vajíčko?
Pro ostatní máslo, chleba
Není ještě talíř třeba?
Talířek a lžičku hlídej
Dneska bude velký výdej
Pěšky s auty nebo koly
Rozprchnem se po okolí
V Nových hradech rokoko
Je to pastva pro oko
A stanice Pasíčka
Ta je plná masíčka
Masíčko je pro krkavce
Rysa kance nebo dravce
Mají tam i prasátka
Zachráněná zvířátka
Toulovec byl loupežník
Malý český Jánošík
Toulovcovy maštale
Vydlabané ve skále
Naše děti prolezly
Koníky tam našly?

Do pivnické rokle jdeme
Rebríky si užijeme
V Pivnici je pěkný chládek
Ale chybí nám tam sládek
Hledej skalní obydlí
Už tam nikdo nebydlí
Ale ještě nedávno,
Bylo tam dost narváno
Kampak jsme to včera přišli,
Skončili jsme v Litomyšli
Kdo se k lomu přiblíží
Zákazy ho netíží
Žaludek mi svírá tense
Je tu psaná polopenze
Objednávka všechno spraví
Místní kuchař je ten pravý
Někdy od grilu nás zdraví
Žhavé slunce vydrží
Kdo se koupe v nádrži
Ten kdo plave na matraci
Je kajakům pro legraci
Zachytila naše tváře
Díky patří sestře Kláře
Večeře je na dvě party
Zahrajem si zatím karty
Večerníčky pro děti
Na téma jak stavěti
Domek koráb nebo chrám
Zlato stříbro, kámen, trám
Na program se sejdem všeci
Dovíme se různé věci
Hezky jsme se seznámili
Krokodýla ulovili
Z bible nebo ze života
Kde každého tlačí bota

Ježíš, Sokol, TGM
Každý večer naplněn

Na programu nesmíš zívát
Po něm možná půjdeš zpívat
Před půlnocí zkouška sboru
Zazpíváme všichni spolu
Rutka tomu pěkně velí
Díky ní je náš zpěv skvělý

Po půlnoční hodině
Hledáš pravdu ve víně
A v klubovně pod trámy
Píšem báseň do Brány

Autor: je to kolektivní vina
že nám vznikla slátanina

MODLITBA ZA PRAVDU

Karel Čapek (před 80 lety)

- Bože, který jsi stvořil národy a všem jsi vdechl touhu žít ve cti, zbav dnešní svět toho nejhoršího: lži.
- Lži, která podpírá a připravuje násilí a učí lidi nenávidět se navzájem.
- Lži, která otravuje národy a vykopává mezi nimi propasti, jež snad ani desítky let nevyrovnají.

- Bože, jak bude vypadat, jak se bude vyvíjet Evropa oblužená tolika nenávisťnými lžemi!
- Jak bude možné soužití mezi lidmi a národy, je-li mezi ně vrženo tolik urážek, tolik opovržení a vzteků!
- Copak si snad někdo představuje, že tento stav ducha má a může trvat bez konce?
- Copak si věčně má soused ošklivět souseda a čekat jen na příležitost, aby mu zasadil mstivou a úkladnou ránu?
- I po válce si mohou národy podat ruce; mohou si sebe rytířsky vážit a navázat vztahy důvěry.
- Ale na bojišti lži nebude navěky důvěry ani cti; každá lež zajde, ale zůstane po ní nenávisť a opovržení; tělo se zahojí dřív než duše.
- Bože, jak hrozně je zraňována duše tohoto národa, jak tohle se má jednou zahojit nebo odpustit!
- Copak se toho nezhrozí národové, jaký nenávisťný, navěky zlý a nepřátelský svět se takto bude je?
- Nemá snad nikdy být mír nebo aspoň oddech v křečovitém smrtelném nenávidění?

- Bože, vrať světu pravdu! Bude to víc než smlouva míru, bude to cennější než každé spojenectví.
- Nikdo, žádný národ, žádný stát si nebudiž jist, pokud mohou být lidské vztahy kdykoli korumpovány nástroji lži.
- Nebude jistoty, nebude smluv, nebude ničeho platného a bezpečného, pokud vědomí kteréhokoliv národa bude zkřivováno záměrnou lží.
- Za každou lží jde úklad a násilí; každá lež je útok na bezpečí světa.
- Nikdo nebude žít v míru ani za nejsilnější hradbou z oceli a betonu; okřídlená lež se vysměje všem vašim pevnostem.
- Zbavit svět lži je víc než odzbrojení. Jaké to bylo divné jasnozření, když náš Masaryk vepsal do našeho státního znaku slova „Pravda vítězí“.

- Jako by tušil, že jednou lež podnikne generální útok na náš stát a národ, a už předem razil heslo pro toto utkání.
- S tím heslem můžeme jít do boje; ale jenom s tím heslem může jít celý svět do míru.
- Neboť jenom bez lži se mohou lidé a národy dorozumět, ať mluví jazykem kterýmkoliv.
- Bože, vrať světu pravdu!

Lidové noviny, 25. září 1938

BYL JEDNOU JEDEN POHÁDKOVÝ DĚDEČEK

Příjmením Jirásek – a dlouhá léta člen našeho společenství. Jeho dobré srdce vedlo i jeho kroky, konkrétně při doprovázení jedné dívenky na kroužky, schůzky dorostu a podobně. Stal se pro ni tak dědečkem, jak naznačuje název článku. ☺

Ráda bych povzbudila seniory, jestli by třeba nenašli také čas a chuť stát se pohádkovou babičkou či dědečkem některé mladé rodině. Víím, že mnozí takto již léta pomáháte, upřímně „Zaplat Pán Bůh“ za vaši vstřícnost. A kdo o podobné činnosti uvažujete, ráda s vámi proberu možnosti, nebo se třeba i sami obrátíte na některou maminku či tatínka.

Za křesťanskou službu
Lenka Pecharová

PŘIPRAVUJE SE DALŠÍ HISTORICKÝ KVÍZ

Pro české čtenáře jsou důležité věty německého theologa Hermanna Pesche z knihy *Cesty k Luterovi*, Mohuč, 1982, překlad 1999, 218 (Nebudou se opakovat ve kvízu O L., chystaném na podzim t. r.):

„Kostnický koncil mohl při procesu proti Janu Husovi ignorovat císařský glejt, zaručující mu svobodu – ale Lutera mohl – po celý život – uchránit jeden malý zemský kníže před zatčením a předáním Římu a později před následky exkomunikace a říšské klatby.“

Zapsal J. Čujan

DO KOSTELA NA KOLE

jedenáctý ročník

Ekumenická akce, kterou pořádá Poradní odbor pro otázky životního prostředí při Synodní radě ČCE spolu s Ekologickou sekcí ČKA a dalšími organizacemi, připadá letos na **neděli 16. září**, respektive sobotu 15. září. Srdečně vítáme všechny cyklisty, koloběžkaře, in-line bruslaře, prostě každého, kdo vymění třetí zářijovou neděli motor svého vozidla za vlastní fyzický pohon. Pár inspirativních myšlenek:

„Život je jako jízda na kole. Chcete-li si udržet rovnováhu, musíte být stále v pohybu.“ (Albert Einstein)

Slečna sděluje kamarádce radostnou zprávu:

„Můj pes konečně přestal pronásledovat každého cyklistu!“

Přítelkyně zaváhala: „To jsi tak bezcitná, že jsi dala svého jezevčíka do útulku?“

„Kdepak, prostě jsem mu zabavila jeho kolo!“

Starší pán posílá SMS kamarádovi: „Když jsme se pohádali s manželkou, rozhodl jsem se, že každý den ujeďu na kole 60 km. Teď jsem už 480 km od domova a cítím se mnohem lépe.“

Lenka Pecharová

KONCERTY V EVENU

V říjnu 2017 jsme se s Jaroslavem F. Pecharem domluvili, že zkusíme udělat pár koncertů v evangelickém kostele v Braníku. Každý měsíc jeden koncert. A povedlo se. Letos budeme pokračovat. Že by začátek nového festivalu? Už máme i název - KONCERTY BEZ OPONY. Oponu nemáme.

A na co se můžete těšit?

První koncert bude 12. 9. Začátek v 19.00. Zpívat bude Petra Kohoutová, na příčnou flétnu bude hrát Jakub Klár a na theorbu já. A co to bude? Barokní hudba ze skotské vysočiny. Přijďte!!

Rudolf Měřinský

*Další koncerty se konají pravidelně jednou měsíčně ve středu od 19 hod.:
10.10, 14.11, 5.12, 9.1, 13.2, 13.3, 10.4...*

ZEMŘELA MARULKA HRBKOVÁ

V pátek 20. 7. jsme se v našem kostele rozloučili se sestrou Marulkou Hrbkovou, která zemřela 3. 7. v nedožitých 96 letech. ■

NARODIL SE SAMUEL KULHAVÝ

S radostí oznamujeme, že v sobotu 18. 8. 2018 v 7.47 se nám narodil Samuel. Měří 51 cm a 3,05 kg čisté váhy. Je zdravý a má se čile k světu.

*Zdravíme z Curychu
Petr, Marie a Samuel*

RADUJME SE VŽDY SPOLEČNĚ

Českobratrská církev evangelická oslavuje sté výročí svého vzniku. Blahopřejeme

Narozeninové oslavy se konají na mnoha místech. Jedním z nich jsou Pardubice, kam bychom se chtěli vydat. (Při rozloučení s Věrou Jelínkovou jsme domluvili s rodinami jejích synů, že se sejdem v Pardubicích – zájemci, hlase se u Vlasty Urbánkové)

Festival v Pardubicích se koná ve dnech 27. 9. až 30. 9. 2018

Probíhá na několika místech – v kostele ČCE, v Ideonu, na Pernštýnském náměstí, v Bubeníkových sadech, v Krajské knihovně.

Na programu jsou semináře, přednášky, krátké 15minutové vstupy, panelové diskuze, koncerty, v sobotu dopoledne slavnostní bohoslužby na Pernštýnském náměstí

Celý program najdete na nástěnce v kostele.

PÁTEK 28. 9.

- Ideon dopol. Kostel jako odlitek bohoslužby; Církev a její kulturní role
- Ideon odpol. Aktivní občanství; EU a migrace; Lásky vydrží; TYGROO koncert
- kostel ČCE odpol. Znovuzrození obrazů; virtuální realita

SOBOTA 29. 9.

- Pernštýnské nám. dopol. Consonare – koncert; slavnostní bohoslužby
- odpol. Let's go! – koncert; průřez historií ČCE; Impro – divadlo
- Co děláme I, II, III; Bombardák – koncert;
- Noční optika – koncert; Svatopluk – koncert
- Ideon odpol. Jeronýmova jednota; Každý sbor je jiný; Budoucnost;
- Půjdu, když mě posíláš; 100 let ČCE (anglicky)
- kostel ČCE odpol. Pěvecký soubor Echo oratorium Kázání na hoře;
- seminář Žena v církvi
- Krajská knihovna odpol. Menšiny – panelová diskuze
- Bubeníkovy sady odpol. Barokní hudba; Veselá logopedie – pásmo písniček a scének; muzikálové a filmové melodie; Romská kapela, dětský taneční soubor Romano Dživipen

Dále: Modlitby Taizé; festivalové kino, výstavy, dětský program, workshopy, bojovka, prezentace Diakonie a škol EA, nabídka malých nakladatelství

VZPOMÍNKOVÝ VEČER

v Berouně

Ve středu 27. 6. se několik braničáků vydalo na pozvání Mikuláše Vymětala do evangelického kostela v Berouně, kde probíhal vzpomínkový večer na statečné berounské duchovní – **Jaromíra Klimeckého** a **Ladislava Krále**, kteří byli aktivní v protinacistickém odboji.

Král byl vězněn v koncentračním táboře. Později byli oba vězňeni také komunisty – Ladislav Král – duchovní Církve československé – mnoho let a Jaromír Klimecký – farář ČCE – 11 dní.

Na jejich památku byl odhalen model pamětní desky na modlitebně ČCE. Při této příležitosti zaznělo dramatické čtení z jejich dopisů a vzpomínky jejich příbuzných a známých. Slyšeli jsme i dobové písně Karla Hašlera.

IP

Překvapení v Tesařově

aneb slíbená fotografie k článku Rut Nývltové ze strany 7

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA
úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník
Telefon: 244 461 037
E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/0300
Variabilní symboly:
111 křesťanská služba
222 salár
333 dar
444 Jeronýmova jednota
555 nepálský student
888 přístavba
999 úpravy sálku a zahrady pro děti

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM
na 2. straně časopisu

web: <http://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXIV. ročník, číslo 9/září 2018

Vychází každou 1. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá, Jarka Pecharová

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je poslední neděli v měsíci,

příspěvky předávejte redakční radě,

nebo e-mailem (na obě adresy!): mscerny@volny.cz a pecharca@seznam.cz.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

Zderaz 2018